

احکام و تعالیم فردی - نهی تکدی

حضرت بهاء الله

نهی از تکدی

حضرت بهاء الله:

1 - " لا یجل السّؤال ومن سئل حرّم علیه العطاء قد کتب علی کلّ أن یکسب والذي عجز فلولو کلاء والأغنیاء أن یعیّنوا له ما یکفیه اعمالوا حدود الله وسننه ثمّ احفظوها کما تحفظون أعینکم ولا تكوننّ من الخاسرین " (کتاب اقدس - بند 147)

2 - " لا تضيعوا أوقاتکم بالبطالة والكسالة واشتغلوا بما ینتفع به أنفسکم وأنفس غیرکم كذلك قضي الأمر فی هذا اللوح الذي لا حت من أفقه شمس الحکمة والتبیان ؕ أبغض الناس عند الله من یقعد ویطلب تمسکوا بجبل الأسباب متوکلین علی الله مسبب الأسباب " (کتاب اقدس - بند 33)

بیت العدل:

1 - " بر رجال و نساء واجب شده که به کسب و حرفه‌ای اشتغال ورزند . جمال اقدس ابری می فرماید : و جعلنا اشتغالکم بها نفس العبادة لله الحق . اهمیت روحانی و عملی این حکم و مسئولیت متقابل فرد و جامعه برای اجرای این امر در توفیقی که حسب الامر حضرت ولی امر الله تحریر یافته چنین بیان گردیده است : راجع به دستور حضرت بهاء الله در باره اینکه احبّاء به شغلی از اشتغال مشغول شوند، تعالیم مبارک در این مورد بسیار مؤکد است ، به خصوص بیان مبارک در کتاب مستطاب اقدس در این باره صریحاً می رساند که نفوس مهمله که تمایل به کار ندارند در بساط نظم بدیع الهی محبوب و مقبول نیستند . بر اساس این حکم محکم ، حضرت بهاء الله می فرماید که تکدی نه تنها مذموم است بلکه باید به کلی از صفحه روزگار محو گردد . کسانی که زمام تشکیلات جامعه را در دست دارند موظفند وسائلی فراهم کنند تا هر فردی از افراد فرصت یابد و به کسب حرفه و صنعتی نائل شود . و همچنین باید تدابیری اتخاذ کنند تا این استعداد و کاردانی ، هم بخاطر ترویج نفس حرفه و هم به خاطر امرار معاش آن فرد ، به کار رود . بر هر فردی از افراد ، ولو هر قدر دچار موانع و

TABLET

محدودیت باشد، واجب است به کار و پیشه‌ای اشتغال ورزد، چون کار، علی‌الخصوص وقتی با نیت خدمت همراه باشد، به موجب تعالیم حضرت بهاء‌الله نوعی عبادت است. کار نه تنها متضمن فایده عمومی است، بلکه بنفسه دارای قدر و منزلتی مخصوص است. زیرا موجب تقرب ما به درگاه الهی است و سبب می‌گردد که مقصد الهی را برای حیات خود در این عالم بهتر ادراک نمائیم. بنا بر این واضح است ثروتی که از راه ارث به دست آید هیچ کس را از کار روزانه معاف نمی‌نماید. حضرت عبدالبهاء در یکی از الواح مبارکه می‌فرمایند: اگر نفسی عاجز باشد یا به فقر شدید افتد و چاره‌ای نتواند اغنیاء یا وکلاء باید چیزی مبلغی در هر ماهی از برای او معین کنند تا با او گذران کند... مقصد از وکلاء و کلای ملت است که اعضای بیت عدل باشد. (به یادداشت شماره ۱۶۲ در باره تکدی نیز مراجعه شود.) در مورد این حکم از بیت العدل اعظم سؤال شده است که آیا علاوه بر شوهر، همسر او نیز ملزم است که برای امرار معاش به کاری مشغول شود. در جواب چنین توضیح داده‌اند که به موجب امر حضرت بهاء‌الله احبباء باید به کاری اشتغال ورزند که نفعش متوجه خود آن نفوس و سایرین گردد و اداره منزل و تأمین صفای خانواده از کارهای بسیار محترم و پر مسئولیتی است که اهمیت اساسی برای جامعه دارد. حضرت ولی‌امرالله در توقیعی که حسب الامر مبارک صادر شده در باره سنّ تقاعد از کار می‌فرمایند: این موضوعی است که بیت العدل اعظم باید در باره آن قراری دهند چون در این مورد هیچ دستور العملی در کتاب اقدس نازل نشده است. (ترجمه) " (کتاب اقدس - شرح 56)

2 - "حضرت عبدالبهاء در لوحی در توضیح این آیه چنین می‌فرمایند: تکدی حرام است و بر گدایان که تکدی را صفت خویش نموده‌اند انفاق نیز حرام است. مقصود این است که ریشه گدائی کنده شود و اما اگر نفسی عاجز باشد یا به فقر شدید افتد و چاره نتواند اغنیاء یا وکلاء باید چیزی مبلغی در هر ماهی از برای او معین کنند تا با او گذران کند... مقصود از وکلاء، وکلاء بیت است که اعضای بیت عدل باشد. افراد یا محافل روحانیّه نباید چنین پندارند که حرمت اعطاء به گدایان مانع از این است که فقرا و مساکین را اعانت نمایند و یا وسایل تحصیل حرفه‌ای را برایشان فراهم آورند که از آن راه بتوانند امرار معاش نمایند

(به یادداشت شماره ۵۶ مراجعه شود). " (کتاب اقدس - شرح 162)